

چيروڪه لڙه

هفته نامه يه كي نه ليڪتر ٻوني تايبه ت به چيروڪي کارگه ييه؛ نهها .

ژماره ۲۲- ۱۸ ي جوزهردان ۲۷۱۸

چيروڪ نووساني نه م ژماره يه:

خه ديجه جاويد

زانا شه ريفيان

پهروين شيخي

نه مير سيراچه دين

بيژهن ره حماني

سه دهف فرووغي

رهزا فرووغي

موحسين سوبحاني

ناسر فه تحي

شه رمين سالحه

چيروڪي ميوان:

بيزهزاد قادري

به تامي چيروڪ:

لاپه ره ۳۳ ...

ويته ي رووبه رگ:

Victoria Ivanova

ناماده کاران:

نه مير سيراچه دين

ناسر فه تحي

چيروكەلە

ههفته نامه يه كى ئه ليكترونى تايبەت به چيروكى كارگه ييه؛ نهها.

- چيروكى كارگه يي
- چيروكى ميوان
- به تامى چيروك

• ئاماده كاران:
ئەمير سيرا جەدين
ناسر فەتحي

۱۸ى جۆزەردان ۲۰۱۸

ئاماده كردن و بلاوكردنه وهى؛ لاپه رهى هونهرى و ئه ده بى پراوئيزيسم

«خو»

- گشتى ئەم كورە باوان شىواوہ سەرى
 لىشىواندووم، سەعاتىكە وەك
 خولخولۆكە بە شوينيا ئەسورپىمۆ تا دوو
 كەوچكى خوارد... ئەوہتا شوكوور دۆزىمۆ
 - ھا داىە، ئەچى بۆ مزگەوت؟
 - ئەرى دەى ئەرى چەنى ئەپرسى شىتوو
 كردم
 - داىە منىش يەم!
 - ئەپرۆ بۆ كوى؟ بۆ ناو ئەو ژنانە؟ بە خو
 حاجى حەنى نايەلى بىتتە ژوورۆ
 - ئاخر بۆ؟
 - نابى بە قوربان نايەلن منال بىتتە ژوورۆ
 بچۆرۆ بۆ لای داىكت
 - نا بە خوا منىش يەم
 - كورە حەيام مەبە دانىشە با نەودەمە
 دەس باوات
 - بە خوا جىشەم بىلى خۆم بە تەنيا يەم
 - دەى باشە تۆ بى، بزانه حاجى حەنى چىو
 لى ئەكات
 - چىم لى ئەكات؟
 - گوپچكەو با ئات ئەوكاتە دەرۆ
 - خۆ ھىچ ناكەم ھەر لە لاتا دائەنىشەم
 - ئەى خوا مەرگ خوا چ گىرىكم كردووە ،
 باشە دەى كەوہ بەرمۆ، خوا بمكوژى بە
 دەستۆ

- رامان گيان بىژم خالۆ خەبات بتباتۆ؟
 - نە داىە فاتمە خۆم ئەچمۆ من پىاوم خۆ
 ناترسم
 - ئەى بم بە قوربان ئەو پىاوە چكۆلە، دەى
 بچۆ ھۆش پلەكانەكانوو بى
 - ئىژم داىە
 - چىيە بە قوربان بۆ گەرايتۆ؟
 - خۆت گورج ئەكەيتۆ بۆ چى؟
 - بۆ ھىچ چاوەكەم؛ بچۆرۆ من تەك ئەو
 ژنانا ئەچم تا شوينى، دەى بچۆ باوايشت
 ئەچى كەس لە مالۆ نابى
 - ئاخر ئەچى بۆ كوى؟
 - ئەچم بۆ تەراوېح
 - تەراوېح كويىە؟
 - ئايىي ئەوہ خۆ خەرىكە بانگ ئات
 - داىە!
 - ئا دەى چىت گەرەك؟
 - يەژم تەراوېح كويىە؟
 - تۆ لاچۆ جارى دىرمە...باشە ئەم
 چارشىومە خستوتە كويا؟ تۆ پروانە چۆن
 نايدۆزمۆ
 - ئەچى بۆ مزگەوت؟

- وه لا ناو کوچه کا
- خوا کورپی نییه به قوربان؛ کهسی نییه
- سسس قسهی وا نه کهی گوناحه گوناح
- ئا چۆن نییه تی ئه ی بورهان؟
- بو گوناحه؟
- نابیی وا بیژی، خوا غهزه بمان لیئه گری
- غهزه ب چییه؟
- یانی تووره ئه بی
- وه لا تووره نه بوو، پییشکه نی بۆم وتی
- چۆنی کاکه چکۆل
- کئی وتی؟
- خوا دهی خوا...
- باشه قسه مه که با له موعیزه که حالی
- بین
- موعیزه چییه؟
- سسس گوینگره با فیڕ بی
- ئاخر حالی نابم
- دایه؟
- ئممم دهییی
- ئه م ماله گه وره گشتی هی خواس؟
- ئه ری ئه ری... تو دهنگ بزانه چی یه ژئی
- ئای بو دووچه رخه ناسینی بو کوره کهی؟
- کور کئی؟
- کوره کهی خوی
- کئی؟ چی یه ژئی
- کور خوا یه ژم دهی
- ئای دایه ئه وه خو موعیزه که ناو
- محهممه د ئه بات، محهممه د مال داده
- مویه م یه ژئی؟
- مه گه ر قه رار نه بوو قسه نه کهی ئیتر،
- ئه گه ر رایه تر هانیتیم به تو بم
- ئه ی ئه م ته له فزیونه گه وره چییه
- دایانکووتاهه؟ ها دایه... دایه ئه وه باوامه،
- باوامم بینی، ئه وه باوامه به خوا
- کوره وسس ئابرووبه ر! دهی ئه وه ته به قه ی
- سه رویه پیاوه کان له ویا نویژ ئه کهن،
- باوایشوو ها له وی
- دایه؟
- ئا دایه گیان

- ههههه لهو کوره کهره خوا به منی داوه

- بۆ دایه بۆ کهرم؟

- ئهوه ژنه کهی مه لا هادی بوو!

- دایک بورهان؟؟!!

- وهختی ئه گه پراین بۆ که وشه کانمان...
خاس؟

- خاس دهی

- دهسم کهوت له دهس ژنه کهی خوا

- ئه پڕۆ چی یهژی قور بهوسه رمه بۆ ئه و
کوردهزا شیتمه

- جا بۆ؟ وه لا توور هیش نه بوو، که وشه کهی
بۆ دۆزیمۆ

♦ شهرمین سالچی

Pedro Ribeiro

📷 Pedro Ribeiro

«زهنگى هيو»

هاتبوو بۇ رېي راستم بانگهيشت بکات.

گوتى: "له كه يه وه گوشتى به راز ده خوى؟"

گوتم: "نازانم، له ميژه."

چووينه ناو باسى دين و تايينه وه. هه رچى هيناي و بردى منى بۇ رېنگاي راست پي بانگهيشت نه کرا. نۆرهى من هات. منيش هه رچى هينام و بردم بۆم به رېنگاي راستدا بانگهيشت نه کرا.

وهک دوا قسه گوتم: "تۆ به قسه م بکه برۆ برېک به دژى بير و باوه رکه ت بخوينه وه، ئەوکات زۆر شتت بۆ دهرده کهوى!"

گوتى: "ئهو کهسانه ي به دژى بير و باوه رپى من نووسيو يانه هه موويان مرۆقن، تا قسه ي خودا له وى راره ستايى چ پيوست ده کات بچم قسه ي مرۆف بخوينمه وه؟"

گوتم: "درينگه ده بى برۆم، بهر له وه ي برۆم پرسى ياريکت لى ده که م: بۆچى له قورعان دا باسى به فر نه کراوه؟"

گوتى: "چۆن باسى نه کراوه؟ ده بى باسى تيدا کرابى!"

گوتم: "دلنيا به باسى تيدا نه کراوه!"

گوتى: "دلنيا نيم، زه مهه ريرمان هه يه، ئەو به فر نييه، به لام سه باره ت به به فر، ئەگه ر باسيسى تيدا نه کرابى ناساييه، چوونکه خودا..."

قه يرېک بيرى کرده وه و، هيجى به زه ين نه گه يشت؛ دواتر گوتى: "تېستا باشه بۆ به و رهمه زانه ي کافر م که ي؟"

♦ ناسر فه تحى

«سهرمای مهرگ له رهمهزان»

دوولای شانی داخزایه خوارهوه لیوی خپچ
و خوار دهبوو قسهی بۆ نه دههات؛ دواتر
به سه براییه وه وه لامي داوه: دوینی شهو
من نه چوبوم.

سهرمای درهنگانی شهو له سهر به فری
حه وشه، خوی مه لاس دابوو. سینهی
کراسه چیرهیه کهی دایکم وه کوو له سهر
ته ناف هه ل خسرایی، به دهم هه ناسه ی
خیرایه وه راده ژا. پشیلهیه کهی سهره گهردان
له سووچی دیوار، له سهر کوته کاموا

کۆنه کهم مت ببوو، دایکم
له چکه کهی کرده وه و
دیسان توند توند

به ستهیه وه دهوری
ملی، دهنگیک له
دهره وهی حه وشه
دهیکوت ئایی به و

رهمه زانه ش به زه بیان
نه هات و سینگیان دانه
به رگولله؟! ئای

زانبار... بیستنی نیوی زانیار
وه کوو گهرده لول له وه بهری دیوار بازیدا
حه وشه کهی ئیمه. به فره کانی حه وشه ورد
ورد له سهرمان رهق ده بونه وه. تاریکیه کی
به سام ئالابوه کراسه چیرهیه کهی دایکم.
له وه کاته شدا دایکم ههر له چکه کهی له
ملی توند ده کرده وه. وه کوو ئه وهی
حه زییه ک په لاماری دایکمی داییت،
دایکیشم په لاماری پیاوه کهی دا
وقیزانندی: چ بووه چ رویداوه!؟

له وه درهنگی شه وه دا سهری به سهر
مه کینه که دا شو ر کرد بو وه بی ئه وه ی
سهری بجوو لینی گواره به ده لیه کانی
ده له رایه وه، هه و دایه ک ده زوو که به ددانی
پچراند بووی، به لیویه وه نوو سا بوو.
ته قه لیک ئایی ئاسمانی کیشا بووه
سهر لیوی. سووری لیوی دایکم له ژووره
سارده که ماندا بریقه ی ده هات.

کاتیک زهنگی ده رکه ی
حه وشه که وته بهر گویم

یه ک پی بهرز
بوومه وه. چاوه ری
گه رانه وهی بابم
بووین که دوینی شهو
رویشته بوو بۆ
کولبردن.

کاتیک ده رکه م کرده وه

هاورپی بابم به شیویه کهی سهیر
وه ستابوو، روخساری په شوکاوی منی
پالدا به ده رگا که وه، دایکم له پشت سهرم
بوو، هیشتا ئه وه زه رده خه نه ی که بۆ بابم
نیشته بووه سهر لیوی کال نه ببوو وه.
به هه موو جه سته ی گرموله یه وه خزایه
ته نیشتم، نیگای هاورپی بابم خه ریک
بوو شتیک بلی، دایکم له من راما،
تماشای منی کردوو دواتر به نزمی له ژیر
لیویه وه پرسه ی: کاک وریا تو که ی
هاتوو یه وه؟ ئه ی کوا زانیار؟! هاورپی بابم

به سینگیه وه ده نویسنی. ئیستا وینهی من و بایم توند توند به سینگی دایکمه وه نوساوه و ئه و وینهیهی من و بایم، له سه ره به رمالیکه سه وز که عه کسی مالی خواگیانی پیوهیه کیشاومانه.

دایکم هه رنازانی چبکات. هه موو ژنانی گه ره کیش نازان؛

من ده زانم به لام پی پی نالییم. ئاخر دوو به یانی دی جیژنه. بایم به لینی پیداویم ئه و کۆلهی که هیئا بیفرۆشی و کراسیکی چیرهیی، تازه له هی دایکیشم نازتر و هیچیش کۆن نه بیست بۆم بکریت. دایکیشم هه ر خیرا بۆم بدووری و به یانیش به یه که وه بچین بۆ نوێژی جیژن. هیی دایکه! ئاخر تو بۆ ئه وه نازانی؟

پشیله که هاتۆته به ره په نجه ره و ابزانم سه ری له و هه موو حه شامه ته سوور ماوه و له من ده گهریت و نامدۆزیته وه. من دیارنه ماوم، چومه ته ژووره تاریکه که ی دواوه و خۆم نوساندۆته کووره که به لکوو لیباسه که ی ژیره وه م که ته ره بوه وشک که مه وه. من قهت قهت نامیزم به خۆمدا. ئیستا ده چم زهنگیک لیده ده م بۆ بایم با بیته وه من تازه کراسیشم ناوی، ته نیا بیته وه و باوه شم کات... زۆر زۆر سه رمامه.

◆ خه دیجه جاوید

دایه پرسیا ری سه ره ده کات؛ له من ده پرسن ده لیم: بایم ئه و جاره به خاتری من چووه بۆ کولبردن. دوینی شه و کاتی پارشیو کوتی: ئه وه جیژن هات که هاتمه وه ده بی کراسی چیره ی بۆ کچی خۆم بکرم. حه کوو دایه گیان ئیستاش زۆری ماوه بیته پارشیو کا عه به گیانی مجیور ده س کاته سه لا کردنی پارشیو! هه رکا عه به گیان ده س کاته سه لا بایم دیته وه و چرای سه ره ده رگا هه ل ده کات.

هاوریکه ی بایم خه ریکه ده که ویته سه ره چۆک، خیرا راده که م بیگرم پشیله که ش راده کات بیگرت. دایکم کراسه چیره یه که ی ده که ویته ژیر پی و شۆر شۆر ده ئالیته لاق و پلی و له نیو به فره کاندان ده بی. هه هه هه دایکه، ده لیتی کا عه به گیانی لاق فیچاوه ته وه. ئیستا هاوریکه ی بایم رویشته وه به شوین بایم.

هه موو ژنانی گه ره ک هاتوون بۆ ئیره. دایه گیانه کانم دوورن و دواتر ئه وانیش دینه لای ئیمه پارشیو بکه ن. ئیمه هه موو شه ویک کولیره به رۆن به ماست ده خۆین. ئه و شه ویش کامه رانی کا عه به گیان، ته شتیکی کولیره هیئاوه. دایکم هه رچاوی به من ده که وئ ده لی: ده لنیام ئیستا له شاخیکی زۆرگه ورن، یا چیا یه کی زۆر ئه سته م و له ویش خهت نییه بۆیه و لام ناداته وه. دواتر مۆبایله که ی

«مه‌رگه سات»

گوپیکانی به‌دوای ده‌نگی الله اکبری
مزگه‌وته‌کان ده‌گه‌پرا که ده‌بیست پری
ده‌کرد له سپر بوون .

هاواری ده‌کرد وهرن بو خورما ،خورمای
به‌ربانگه .

چاوه‌کان پری بوون له قیز و بیژ که
سه‌ره‌نجیان ده‌دا ، ده‌یانبرد بو
قوولایه‌کانی تاریکی نامرؤفایه‌تی .

بو قومه ئاوپک چووه دوو‌کانه‌که‌ی پالی
ههر که شپیره ئاوه‌که‌ی به‌رداوه‌ خاوه‌ن
دوو‌کانه‌که‌ هاواری کرد

چیه ئه‌وه به‌رۆژوو نیت؟! تیخ داوه‌شی ،
کاسبیش به‌ په‌مه‌زانه‌وه‌ ده‌کات "وهرن بو
خورمای به‌ربانگ" .

بو تو رۆژوووت گرتی بووی به‌ چی؟ دوای
ئه‌وه‌ش به‌ ئاو ناشکی من ته‌نیا ئاوم
خوارده‌ حاشا له‌ تیکه‌یه‌ک نان.

ده‌ک به‌ قولپه‌ی زوو‌خاوت بی‌ زمانت
پای گرتی دا بچۆ ده‌ره‌وه .

کاکه له‌ سه‌ر زگی تیر قسه‌ ده‌که‌ی ، ئه‌و
خوایه‌ت پیت نایه‌ژی به‌ شه‌مال خواردن
تاوانی هه‌یه؟! نه‌ی و ته‌ که ئیمه‌ هه‌موومان

پیلاره‌کانی به‌سه‌ر شوسته‌و شه‌قامه‌کان
ده‌ساوی چه‌ن پری بوون له‌ هیلایکی پری بوون
له‌ یادگاری جی پیکان .

له‌ هیچ شوینیک نه‌ خوی ده‌گرت و نه
وه‌خویان ده‌گرت هه‌ر کات له‌ شوینیکی
بازاره‌که‌دا په‌یدات ده‌کرد .

فه‌ر غوونه‌که‌ی مجۆعه‌یه‌کی له‌سه‌ر
دانابوو پری خورمای له‌سه‌ر هه‌ل
پشتبوه‌ و یه‌ک دوو پووش خورمای له
ژیر مجۆعه‌که‌ دانابوو، پالی تیوه‌ ده‌نا
ئه‌م سه‌ره‌و سه‌ری بازاری ده‌کرد .

دوای ئه‌وه‌که‌ له‌لایه‌ن شاره‌وانیه‌وه
ته‌رازوه‌که‌یان لی بردبوو یه‌کی له
ده‌ستیه‌کانی به‌ پاتۆله‌یه‌که‌یه‌وه نابوو .

هاواره‌که‌ی، ده‌نگی خپه‌ی ته‌رازووی به‌ر
پشتووینه‌که‌ی، موسیقای ده‌لته‌نگی و
برسییتی منداله‌کانی ده‌وته‌وه ، باوک
مردووی ده‌رکراوی شه‌قامه‌کان بوو ،

زه‌کات گری خیرات خۆری براکانی بوو .

چه‌ن دوژمنی سووره‌ تاوی نیمه‌رۆ بوو ،
چه‌ن ناسراوی سیبه‌ری دیواره‌کان بوو .

نه‌یده‌زانی ئیوارانی خۆش ده‌ویت یان
زۆری قین لیه ،

ژنه كه مه هاته خواره وه پینی وتم پۆژوو به
ئاو ناشکی.

♦ زانا شهرفیان

دهمرین پیش ئه وهی دوایین ههنگاومان
بنهین؟! ههه دهبی دههت به قوته وه بگری؟

من له دوای مردنی باوکمانه وه به پۆژووم.

کاکه من خوايه کم ههيه پۆژی له گریانى
مناله كه مه وه دهنگى دههههه به چاوه کانى

📷 Philipp Schlegel

«دهستدریژی»

نوینهرانی خودا لهسه زهوی، ههموو رۆژی به زیندانییه کان رۆژوو هکه یان دهشکاند.

♦ ناسر فهتھی

📷 Enrique Ramos López

«نازاری بی دهنگ»

زۆر پخۆ به یانی برسیت ده بی تو له
ته مه نی ته کلیف دای و ده بی به رۆژوو بی!

پارشیویک هیندی ده رخوارد دام له سه ر
سفره ئه وه ی خوار دبووم هی نامه وه دوو
شه و و رۆژ هیچم پی نه خورا و به سه ر و
به ژیر حیقم ده کرده وه!

دایکم هاته وه ئای ئای خو ئه وه دانیشتوو ه
کو ره رۆله هه سته به زمم بو ساز مه که به
قوربان' قرچه پی هه ستام با برۆم هه ر
ئیس ته ده ی کاته ژار و ژهنگ چش له
کونکووری به یانی!

باو کم له ده ستو یژ بوو به په له رونی شته
سه ر سفره و ملم له خوار دن نا' سه رم له
گیژ ه وه ده هات و دلم پر بوو چم بو
نه ده خورا هه ر ئه و دۆخه ی پارشیوی دو ی
شه و و پی ری شه و و شه وان و سالانی
پیشوو!

پارشیو له مالی ئیمه له سه عات دوو و
نیو هاوکات له گه ل سه لای مزگه وت
ده سته ییده کرد باو کم هه موومانی راست
ده کرده وه و ده یگوت: "خیری پارشیو و
رهمه زان له شه و نو یژی دایه دۆعا بکه ن
و بپارینه وه خودا له و مانگه دا له گه ل
ئومه تی خو ی به رووحم و به زییه!

دایکم دبوایه زووتر له هه موان له خه و
هه سته ی و چیشته ی پارشیو ساز کات
باو کم بو پارشیو چیشته ی تازه ی ده ویست
و هه زی له که ته به رۆنی کوردی بوو له

تازه چاو م لیکنابوو دایکم هاته ژوور سه رم
و به ئه سپایی گوتی: "کو رپم هه سته
درهنگه" خو م مات کرد و چرته م له خو م
بری قه دریک راوه ستا دیسان هه رای کرد
حه سه ن هه سته له گه ل تو مه ئه و جار
رایته کاند م و گوتی: "هه سته هه ست
درهنگه ئیتر نایه مه وه ها! بو خو ت باش
ده زانی ده بی هه سته ی ئه گینه باوکت
ئا بروومان ده با!

چاو م هه ئینا و گوتم: "باشه باش به
خه به رم ئه وه هه لده ستم دایه گیان

دایکم رۆیشته هه ناسه یه کم هه لکیشا و
که و ته سه ر پشت له به ر خو مه وه گوتم:
"ئاخ خو من هیشتا نه خه و تووم هه ستانی
چی؟ چه ند مانگه خه و و خو راکم له خو م
حه رام کردوو ه به یانی ئه زموونیکی
سه ختم هه یه' قه دریک خو م مات کرد
نه ره و هه رای باو کم رایچه کاند م
ده یگوت: "ئه وه هه لئه ستا وه؟ حه ی به
زیاد م نه کرد ئه و هه ستان و پارشیوه خو
ئه وه مه لا بانگدانه!

لیفه که م فری دا و له سه ر جیی خو م
دانیشتم زۆر ماندوو و خه والوو بووم
که و ته مه وه بیر رۆژانی مندالیم ئه و کاته ی
باو کم پارشیو هه لی ده ستاندم و به
خه وه وه ده یکیشامه سه ر سفره و به زۆر
نان و چای ده رخوارد ده دام و ده یگوت

گه‌ل کشمیش و خورما یان رۆبی
تالووبالوو!

پاش ئه‌وه‌ی مه‌لا هه‌وه‌ل بانگی دا باوکم
ده‌یگوت: "ئه‌وه بانگی نه‌خواردن بوو یانی
له‌خواردن و خواردنه‌وه ده‌ست هه‌لگرن"
پاش ته‌واوی رۆی و رهمی پارشیو پۆژ
ده‌بۆوه و ولات رۆوناک ده‌بوو و کاتی
رۆیشتنی قوتابخانه ده‌گه‌یشت!

له‌و پارشیوه‌ش به‌سلامه‌ت رزگاریم هات
خۆم خزانده‌ نیو جیو بانه‌که‌م و لیفه‌که‌م
به‌سه‌ر خۆم کیشا چاوم له‌سه‌عات کرد
بۆ ده‌سپێکی ئه‌زموونی کونکوور دوو
سه‌عاتی مابوو سه‌عاتم قورمیش کرد
نه‌مزانی چۆنم خه‌و لیکه‌وت' به‌هه‌را و
قیژه‌ی دایکم خه‌به‌رم بۆوه دایکم به
چه‌پۆک به‌سه‌ر خۆیدا ده‌کیشا و
ده‌یگوت: "حه‌سه‌ن هه‌سته به‌ده‌خت بووین
حه‌په‌سا بووم قسه‌م بۆ نه‌ده‌هات قه‌دریک
له‌ دایکم رامام ده‌ستیم گرت و گوتم: "چ
بووه که‌سیک مردووه؟ باوکم؟ گوتی: "کۆرپه
رۆله‌ ده‌زانی سه‌عات چه‌نده؟ بۆ وه‌خه‌به‌ر
نه‌هاتووی؟ تۆ ئه‌ورۆ ..."

نه‌مه‌یشت قسه‌که‌ی ته‌واو کات قرچه پێ
هه‌ستام پاتۆله‌که‌م هه‌لکیشا و ده‌ستیکم
به‌سه‌روو گۆلاکم دا کیشا و هه‌لاتمه
ده‌رۆی دنیام ناگه‌می سه‌عاتیک تیپه‌ر
بووه!

گه‌یشتمه به‌ر ده‌رکه‌ی شوینی
به‌رپۆه‌چوونی ئه‌زموون هیزم نه‌ما و ئه‌ژنۆم
شکا ده‌رکه‌ داخراوو له‌حاستی خۆم

دانیشتمه عه‌رزى دلم توند لییده‌دا
هه‌ناسه‌م ده‌رنه‌ده‌هات له‌وانه بوو
سییه‌کانم بپچرین بۆ چرکه‌یه‌ک له‌شم
سارد بۆوه قه‌دریک له‌و دۆخه‌دا مامه‌وه
هیزم نایه به‌رخۆم و ورده ورده هیور
بوومه‌وه لاره و لاره‌هه‌ستامه سه‌ر پێ و
وه‌رۆی که‌وتم ده‌ستم خسته نیو گیرفانم
هیندی‌ک قه‌ره‌پوولم پێ بوو سواری
تاکسی بووم و خۆم گه‌یاندە دووکانی
که‌ریم' که‌ که‌ریم چاوی پیم که‌وت به‌ دلّه
پاوکێ گوتی: "ئه‌وه هه‌تیو ئه‌و رهنگه‌ت
بۆ وا بزرکاوه؟" گوتم: "هیچم لێ مه‌پرسه
ته‌نیا سیغاریکم بۆ داگیرسینه با برۆم"

سیغارم به‌ لیوه‌وه نا و مژیکێ قوولم لیدا
هیشتا دووکه‌له‌که‌یم نه‌دابوو ده‌رۆی
حاجی عه‌ولای جیران دووکانی باوکم
هه‌لقولی و له‌ به‌ر ده‌مم شین بۆوه! رپگای
هه‌لاتنم نه‌بوو به‌رامبه‌رم راوه‌ستا سیغاری
به‌ ده‌ستمه‌وه دی به‌ ته‌وسه‌وه گوتی:
چۆنی کۆری مه‌لا؟" تۆوو سیغار؟ له
رهمه‌زاندایه‌...

نه‌مه‌یشت قسه‌کانی ته‌واو کات
گوتم: "قه‌رموو حاجی مژیکێ لیده‌ ده‌زانم
زۆر تامه‌زرۆی و سیغارکیشیکێ
قه‌هاری! لیم هاته پێشی و له‌ بن
گۆیچکه‌م چرپاندی: "رۆله‌ تۆ کۆری کیت
پێ ده‌لین به‌داخه‌وه بۆ ئه‌و باوکه‌ چاکه‌ت!"

ده‌مزانی ئاواى ناخۆم دنیایا بووم هه‌ر
ئیسته ده‌چیته لای باوکم و بۆی
ده‌گیریته‌وه له‌ به‌ر خۆمه‌وه پر جنیوم کرد

کەشەفیک چایی لە شانێ راستی
سفره که دانرابوو.

خوشکه چکۆله کهم پیاله مه شکەفیه کهی
له سهەر کۆشی دانابوو و دەنکیک
خورمای له سهەر مشتی راگرتبوو چاوی
له گهوره کان بریبوو پێی خۆش بوو که
بانگی دا ههوهل نه فەر بێ پۆژوو کهی
دهشکینێ و باوکه وه کوو هه مێشه پێی
بلی: "باره قه لالا کچم ئه وه
چهند؟ دوو؟ سێ؟ چوار؟ پۆژوو" به پێی
ژماره ی پۆژ خه لات وهرگری!

له پشت سههری باوکه نوێژم دابهست
باوکه ئاوپر داوه و مۆرپیه کی لی کردم
چاوی سوور هه لگه پرا بوو له و کاتانه بوو
شههری به دهسته وه بوو ئه و جار دنیایا
بووم حاجی کاری خوی کردوو!

باوکه سه لامی ئاخیری نوێژه کهی داوه
پرووی کرده خیزان و گوتی: "خودا له
هه موو لایه کی قه بوول کات ئه وهی
گرتوو به تی خودا بیپاریزی و ئه وهی
خواردوو به تی خودا وه ک سه گ به
نه حله تی کات!

پرووی کرده من و گوتی: "ماندوو نه بی!"
گوتم: "له چی بابه گیان؟" گوتی: "له
پۆژوو" گوتم: "سپاس پیم وابوو له
ئه زموونی کونکوور ده لێی":

دهنگی هه لێنا و نه راندی: "ئه وانه هه موو
دهرسی شیاتینن خودا غه زه بت لێگری و
پرووت پهش بێ یاربهی کافری مه لعوون

ئه خر بلی سه گباب من دیمه قه بری تووه
تو ئاگات له قوونی خۆت بی!

باشتر وایه جاری نه چمه وه مائی لانی کهم
با دایکم تی نه گات له وانه یه له سه رخۆ
بجیت!

تا نیوه پۆ خۆم خافلاند و دواتر پۆ شتمه وه
مائی دایکم به خۆشیه وه به ره و پیرم هات
و گوتی: "چ بوو کورم شوکر باش بووی
ده مزانی باش ده بی حه ولت زۆر دا دنیام
ئه و سال باش ده بی" قسه م بۆ نه ده هات
ته نیا گوتم: ماندووم!

ئیواری نیزی که به ربانگ خۆم ساز کرد
برۆمه ده ری دایکم گوتی: "بۆ کوئی؟"

گۆتم: "دایه گیان با ئه و شه و له مائی نه بم
ئه و پۆ ..."

قسه کانم ته و او نه بوو باوکه کیلی له
دهرکه نا و هاته وه 'سفره ی به ربانگ له و
سهر تا ئه و سه ر را خرابوو خیزانی مائی که
به باوکه وه سێزده نه فەر بووین له ده وری
سفره دانیشتبوون ئیمه منداله کان سی
برا و حه وت خوشک بووین و پوورم
خوشکی باوکیشم له گه ل ئیمه ده ژیا'
هه موو چاوه پێی بانگ بوون بۆنی کفته
و شۆر با و لاتێ داگرتبوو ده وری سه وزی
به تور بچه ی سووره وه له ناوه راستی
سفره که جوانیه کی تایبه تی ساز کردبوو
مه شکه فی به دهستی خوشکه گه و ره کهم
سارا به گوێز و دارچین رازا بۆوه چهند
پیاله خورمای پهش و بریقه دار له گه ل

یه کێ له سه ره پهرشته کانی خابگا بوو
که سیکی رهش تاله ی دەم و فلج ئەستوور
و دەنگ زل!

هه وه ل شه وی ره مه زان بوو هه موو به چاوی
خه والوو ده بوایه چووباینه نیو سه فیکی
دوور و درێژ نان و چیشته وهرگرین بو
پارشیواله بهر خومه وه گوتم: "حاح به زیادم
نه کرد سهت ره حمهت به پارشیوی مالی
باوکم!

پاش خواردنی پارشیو ئەو جار نۆره ی
سه فی ئاودهست و دهستنوێژ بوو و دواتر
به شداری کردن له نوێژی جه ماعهت و
دؤعا و ... تا رۆژی پووناکی دهخه یاند و
دواتریش حازر بوون له سه ر کلاس!

سه لا به دهنگی بلاوینی ئاغای عه سکه ری
له سه ر شریتی مزگه وت بلاو بووه
لیفه کهم له خومه وه پیچا و پووم کرده
دیوار هیشتا چاوم لیکنه نا بوو فه رزانه
کچه گه وره کهم به پرتاو هاته ژووری و
هاته ژوور سه رم و به ئەسپایی گوتی:
بابه گیان بابه دایکم ده لێ ههسته
درهنگه پارشیوه!!!

◆ پهروین شیخی

تۆ سیغار بکیشی له ره مه زاندا! ههسته
وه ده رکه وه ههسته!

هه را و بگره ساز بوو کهس هۆشی
به ربانگی نه بوو ته نانهت خوشکه
چکۆله کهم سووری که مه شکه فیه کی رژا
بووه سه ر کۆشی!

سالیک له مالی قاچاغ بووم دوو مانگ
ئاواره و هه لوه دای شاران و دواتر چوومه
مالی پوورم و درێژه م به خویندن دا بو
سالی دواتر له ئەرموونی کونکوور قبول
بووم و بو ته ربیهت موعه لیمی ورمی
وه رگیرام دلخۆش بووم لانی کهم بو
ماوه ی دوو سال له ره مه زانی مالی باوکم
رژگار ده بم!

هه وه ل سال بوو یاسا و پرسیای خابگیان
بو خویندینه وه ده قاوده ق هه مان یاسا کانی
مالی باوکم بوو نوێژی به یانی له کاتی
خویدا' رۆژوو له مانگی ره مه زان وه کوو
واجیباتی دینی و ...

هه وه ل ره مه زان گه یشتی سه عات دوو
به لالی حه به شی هاته بهر ده رکه ی خابگا
و به دهنگی بهرز هه رای کرد: "الجنوب و
بالصلات" ههستن بو نوێژی
به یانی! ده رکه ی ده کوتا و تا دوا هه مین
که سی خابگای له خه و راست نه کړد بایه وه
وازی لی نه ده هی ناین! کوره کان نیویان نا
بوو به لالی حه به شی'

«کایه»

زۆر لێی پارامهوه باره که مان بۆ تهواو بکات. جاران بوايه دوو ئهوهندهش به ره جی شان و قۆلی نه ده کرد. که چی ئیستا هینده تینوو بوو دانیشته و تکای تیا کردم نیو سه عاتی بده می. ئاخۆ ئه یگوت دویشهو له مهیدانبار هیند درهنگ رۆشتوو مه ته وه بۆ پارشیویش هه لئه ساوم. له تینوو یه تیان دا خه ریک بوو ببوو ریته وه. گوتم بیه سکی نه. گوتی نا نا استغفرالله! رۆژیک چیه لیم نه خوار دووه. گوتم دهی باشه زۆری نه ماوه بۆ به ربانگ ههسته برۆره وه دوای شیو وه ره وه. که ئه مهی بیست له پر هه ستا و خیرا فه رده یه ک برنجی خسته سه رشانی و به هه ناسه سواری گوتی: زۆرم پیناچی. ئه مشهو یارییه که یه! ده لێن موحه ممه د سه لاح به رۆژوو و کایه ئه کا. وه لئا هونه ره!

♦ مو حسین سوبحانی

📷 Stefan Lange

«لا إكراه في الدين»

چاییکم تی کرد تا له گهڵ نانی به یانی بیخۆم. جیگای کارمان کابینه یه که دهوران دهوری
شوشه یه و به ئاسانی ههر که سیك که به ویدا تیپه پری دهتوانی ژووره وه ببینی!
خهریکی خواردنه که بووم ههستم کرد یه کیك سه یرم دهکات، ههر که سه رم بهرز کرده وه
ملم له هه وره کان تیپه پ بوو.

◆ ئەمیر سیراجه دین

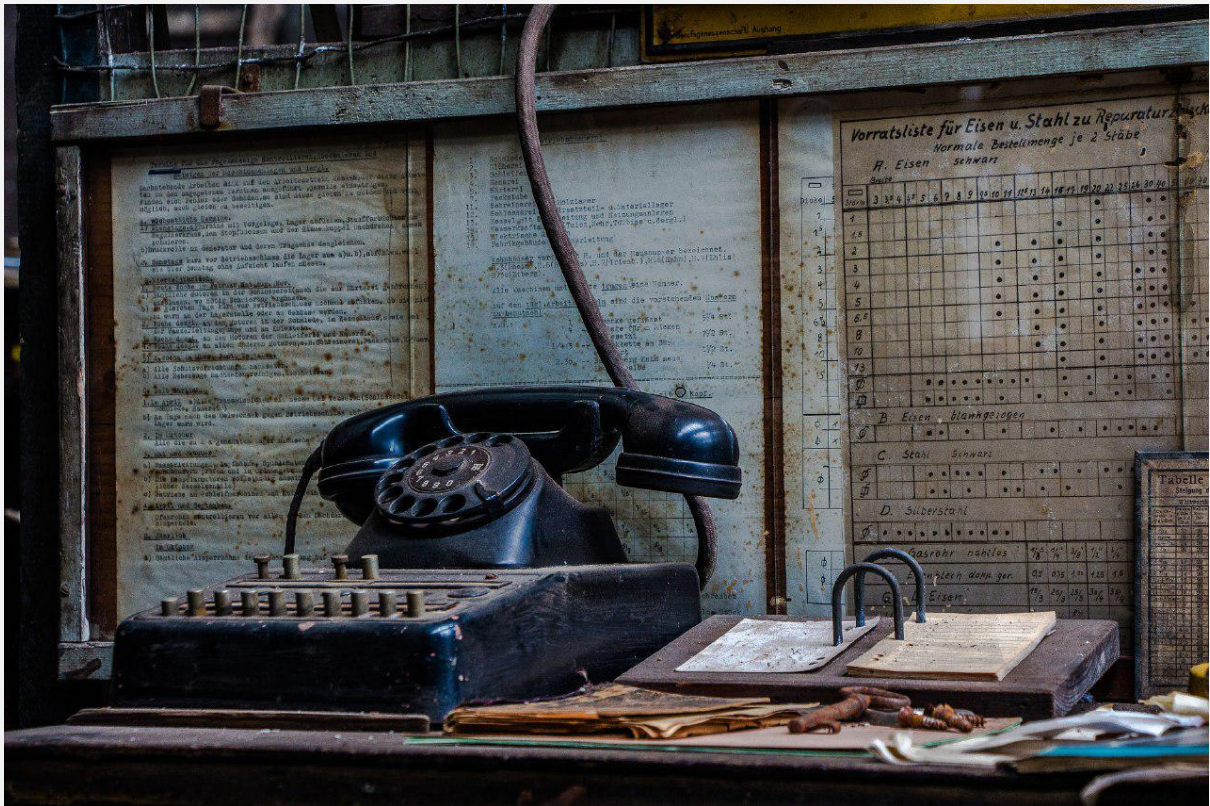

📷 Enrique Ramos López

«پراهینان»

پارشیوی پیش ئه وهی ههستیته وه؛ له خهونی دا وهک یه کهم پراهینه ری ولات، مدالیکی ئالتونیان له مل کردبوو. قاوه لئوون له لایهن سه روکی شاره وه بانگ کرا بو فه رمانگه. به ده ستووری سه روکی شار، هیللی سووری کیشا به سه ر ناوی ئه و دوو یاریزانه ی وا له سه ر مافی مرۆف وه ده نگ هاتبوون. له گه ل سه روک چاک پراهاتبوو؛ خهونی خه ونه که ی ده دیت. زۆر به ده ماغ ئیواری، بامیه و زولوییای برده وه بو منداله کانی! ده مه و به ربانگ، دوو یاریزانه که له کاره ساتی هاتووچۆ دا گیانیان له ده ست دا. هیه چ گوناخیک ی پیوه نه نووسا؛ به پۆژوو بوو!

◆ بیژن رهحمانی

📷 Ingo Ahlsdorf

«رۆژوو خۆر»

- ده لێم هیچم پێ نای، خودایه خۆت له م
کورپه گه مژره خۆش به.

دوایی له ژیره وه بو خۆی دو عاییک،
شتیکه به عاره بی خوینده وه و گوته
تامین.

- دایه گیان وه لا ئەمانه حیچیان قبول نین
و خودایش قهت رهزا نیه پیریکی وهک تو
نان و چا نه خوا، برا تو ناوی کهس مه به،
چوزانم درۆ مه ده، دزی مه که، خودا خۆی
لێت خۆش ده بی.

- وه لا دهست خۆش بی کاکه سابی، ئیستی
دایکت بوو به دز و درۆزن؟ بیست سال به
رهش و پروتی و دامای دانیشتم و به
تهمای گه وره بوونت دایم چاو به گریان
بووم، ئیستی وام پێ ده لێی؟ کورپه که ی
داده خه جی مال کاکه حه مه بی دایک و
بابه و دایم له مزگه وتدایه و قورعانیکی
به دهسته وه یه، تۆش بو من بووی به گاور
و بیزت له ره مه زانه...

- ئاخ من که ی قسه ی وام کرده؟ وه لا دهس
و چاویشت ماچ ده کهم به لام ده لێم
پییوستی به رۆژوو گرتن نیه، دایه تو خدا
ناوی ئەو کابرایه ش مه به، باش ده زانی
چهنده رقم لێیه، جوانیش خۆی کرده به
دهرگای مزگه وته که. (ئهی به قوربانی ئەو
پیکه نینه جوانه ت بم) ده ی ههسته
نانه کهت بخۆ.

- رۆله گیان ده لێم ناخۆم، وازم لێ بینه...

- دایه گیان ئەوه بو نای چیشته کهت
بخۆی؟

- من ناخۆم پرێک سه ر دلم ئیستی.

- ده ی وه ره تا پرۆین بو دوکتور.

- نه حیچ نیه، هینده ماندووم، ده بی بنووم،
دوایه چاک ده بمه وه.

- کورپه ده ی تو وه ره نانه کهت بخۆ به
قوربان. دایه گیان نه کا به رۆژوو بی، ئەوه
هه ر چۆن له بیرم کرد بوو؛ ئەری؟ به
رۆژووی؟

- ئەری وه لا گه ر خودا قبولی کا ئەمپرو
سی رۆژه به رۆژووم.

- ده ی ئەمن چۆن دل به دوات نه بم؟ دایه
گیان لێ گه ر پێی لێم چه ند رۆژه ی که من
نیم ئاگات له خۆت بی، ئاخ رۆژووی چی؟
بو تو ئەوهنده ساویلکه ی، وه ره ئەمپرو
بیشکی نه ته وای گوناحه کانی له پێ من،
چا چهنده ش خۆشه له گه ل ئەو ترشی و نانه
تازه یه، وه ره لای خۆم دانیشه تیکهت بو
گرم.

- نۆشی گیانت بی سابی گیان، به خودا زۆر
گوناحه نایشکی نم.

- چاوی من، برای من، که سی من، تو دایمه
نه خۆشی، ئەو هه موو حه ب و ده وایه چۆن
ناخۆی؟

دەرکرد که دەمی نه کاته وه جگه له سی
 چوار دلۆپ چیتەر نه چوو به
 گهروویدا، دهیه ویست خوی بکوژیت به لام
 رۆژوه که ی نه شکیننی و ئه و ئاوه نه خواته وه
 نه کا خودا دوایه لی پرسنی ئه وه پیریژن
 بوچی له ره مه زانی ئه و ساله پر
 که یاسه یه دا به رۆژوو نه بووی؟

♦ سه ده ف فروو غی

- باشه تو ئه مرۆ بیشکینه، به خودا رهنگت
 بزپرکاوه، سی رۆژه حه بیشت نه خواردوه.

- ئه وه چ بوو؟

دایه گیان دهنگم ده بیسی؟ دایه توخدا
 چاوت که ره وه، دایه قسه که، ئه وه بو هیچ
 نالی، دایه باشی؟ راوهسته حه به که ت بو
 بینم.

ده واکه یم پی دا و لیوانیک ئاویشم پی
 خوراند به لام ئه و میشکه ی وه ها به رگری

📷 Torben Holstein

«ئینتەرنییت و من»

حهوتهیه ک بوو هیلی ئینترنیتم پچکرا
بوو

رۆژی یه کهم: هەر دهت کوت ژانه زگم
گرتوووه وهک ژهنگه سوورهی دههاتم و
دهچووم له مائی و دهگه ل تری بزنیش
به شهپر دههاتم ، خیزانیشم هەر دهیکوت :
جا ئهوه هیستا چ لینییم بو نه هار ؟ ئه ی چ
ساز کهم بو شام ؟ ههوتووی دی بو
زه ماوهندی خوشکم چ ده بهر کهم ؟
قه له شتی ئه م پانتۆله ت چون بدرووم ؟

رۆژی دووهه م : گهر روانیمه منالان دیتم
خۆ گه وره بوون و یه کیان ئه وه پۆلی
چواره و ئه وانى دیش دوو و یه ک و
یه کیشان نازانم گهنگی خیزانم له
مه مکانی کردۆته وه و ددانانی شین بوون
، رۆژی سییه م : گهر کوو بیستۆکم
وه دهنگ هات و ژوماره ی بام دیت زانیم
خۆ هیستا هەر زیندوووه و به ته واوی
سلاوم لینه کرد بوو هه رای کردم: ئه وه له
کۆی کورپی سه گبایه ی ؟ نالیی بام له
لاق که وتوووه با سه ریک له م مووچه و
مه زرایه ی ده م ! گارانی دیی سی جار
زه ری گه نمه که ی خواروو و وینجیکه ی
قه راخ چه میان کردوووه هەر نه ترانیوه
پانییر!

رۆژی چواره م : به عاده تی سی رۆژه که ی
دی له ته نیشت په نجه ره ی وه ک پیره

مووعتادان کوورمه م کردبوو و هەر
سهردانی بیستۆکم ده کرد و ده م دی چی
لیه له ئناوه ری خیزانم له نا کاو چایه کی
له پیش دانام و کوووتی: فه رموو میرزا

نازانم بو ئه م میرزا کووتنه ی سه د له ئاغا
و گیانه که م و قاره مانه کم کووتنی لاوین
گواره جوان ، په ری لووت شوشی تا قمی
کۆمه لایه تی که وته به ردلم ، وه بیرم
هاته وه هه تا میردی پیکردم ده به لینی
درۆم پیدا و سه د جار لیی پارامه وه و
هیستاش چون به داری له عنه تیه وه
هه لچووم و به دوو نامیلکه ی نه ناسی
لیو ئال و چاو کالان ده که ومه جۆش و
لیی که وتووومه ته سه ر کلکان . هەر
رۆیشیت ، چاو یکم له م لاو و له ولای کرد
و تفیکم هه لاویشته هه وا و به خۆم
کووت : هه ی گوو به غیره تت ، جا به
خۆشت ده لیی پیاو ؟

هیستا قسه م ده گه ل خۆم ته وا و نه کردبوو
ته رایه ک که وته ناوه راست ته پلی سه رم و
تازه وه بیرم هاته وه گهر تفم هاویشیت
ده بی به ره و پیشه وه سیله بگرم و بو
زانینی زاویه ی هه لاویشتنی تف پرووم
کرده وه گووگول

رۆژی پینجه م : خۆبه خۆ له جیات
گۆرانیه کانی نۆی شه هرام ته توو و
به هرام هیچ و پووچ و پیدرام ساسی
، خه یالی ماملی و عه لی مهردانی له
که له ی دابووم و ئه وی ده مکووت
نه مده کووته وه ، که له پر خیزانم هه رای

رۆژی حوتهم یا ههشتهم یا نۆهههه بوو
به تهواوهتی تیکه له کردبوو ، کاتی ئیواری
چاوم رهشکه و پيشکهی ده کرد و قسهی
ههتهران پاته رانم به خیزانم ده کووت

ئه ری بو ئه م منالانه مان سه ریان وه ک
من ده چی و بنیان وه ک تو! ئه ری بلی
ئه م پرایده م، برا چکوله ی شه ورلیت نه بی
؟ ئه ری من و تو بو له کن یه ک ده نووین
؟

ئه ری بلی من و خووشک و براکانم وه ک
ئه م زنجیره فیلمانیه ما هواره بیله یه ک
باب و چه ند دایکان نه بین ؟ ئه ری
.....ئه ری.....

خیزانم گهر به و حالاته یه وه زانیم ده ست
و به جی چوو کن سه ماوهر و شتیکی
سی سووچی له که وای ده رهینا و له
چایه که ی هه لکیشا و دایمی دوایه
به رمالی راخست و ههر به م عه سره
ده ستی کرد به شه و نوژان ، گویم لی بوو
بۆم ده پاراوه : خودایه له گوونا حانم خوش
بی ، خودایه چ هه له یه کم کرد تووشم به
تووشی ئه م زگ زله برسیه که وتوووه ؟
، خودایه تۆبه ، زیارتی چاک و پاکانم
نه ویست ئه م کابرایه م بو بیهینیه سه ر
رێگه ی راست ، خودایه له ئاهی غه یاسی
خالۆزام به دوورم که ی ، جا چۆن دلی ئه م
پیره کورهم شکاند بو خزمه تی ئه م داره
بی به ره ، ئه وهنده ی دوعا بو کردم کاری
هیچ دایک و باب و خه لیفه نه بوو ، که می
ما بوو لۆچیک خۆلم بو ده پریسکه ی کا و

کردم : بیکه خاتری خودای چی دی
مه یلی ، ده نگت له گوپالی کاحه سه نه ی
پوورم ده چی ، ئه ستوور و ناتهراز و
گرو

رۆژی شه شهه م : گهر کوو دیتم هه لمیکی
سپی له ده رکه ی هۆده ی سووچیکی
هالیمان دیته ده ر تازه وه بیرم هاته وه خۆ
ئیمه هۆده یه کمان هه یه به ناوی حه مام
، گهر چوومه ژووره که ی هیندیک نامۆ
هاته به رچاوانم و گه رامه وه پاشخان و
رۆبوومه بیستۆکم بزانی گووگول
قازانجه کانی چۆنیه تی حه مامی چ
نووسیوه که خیزانم له حه ساره وه هه رای
کردم:

پیت عه یب نییه وه ک بارام وه یسی به
پووتی هاتوو یه ته پاشخان ؟ ئه م ده م و
ئه سه بابه ی خۆت پی جوانه یا عاقلت
گۆراوه ؟

کووتم : کچی هاتوو مه ته ده ر بزانی
شیوازی زانستی حه مام کردن چۆنه ؟

هه رای کردمه وه : ئیستا با بیم حه مامی
زانستیت فیڕ ده که م ، له رقان وای کیسه
له پشتان و به رده پی له پیمان ده دام ،
پلیته چلکانم لیده بووه وینه ی که ول
هاویشتنی به هارانی کووتکه مار و
سه رمازه لان. ههر هاتمه ده ری به
تهواوه تی پیره لۆکه م به ست بوو و ناسک
ببومه وه که کووتی : جا ئه و جاره رهنگی
پیاوانت هاته وه به ری و بوویه
موسوولمان

ورۆبوومه بیستۆکه کهم تا بزانی چۆن
عیلاجی ژانی کهم که دیتم هیل پره
،خۆبه خۆ هه رام کرده خیزانم:
کچی ره شه په یحانه مزگینم دهیه ،چاک
بوومه وه

♦ رهزا فرووگی

بمنیری بۆ سه فه ری ئاخیره ت ،به خۆم
کووت :به قسه ی کهس نه چه به هشت و
جه حه ننه می به ئاه ی ئه و کچه سپیه ی
ناو مزگه وت ده چم ، له پیش چاوانم
ده تکووت حۆریه شه له یه ریگای لی ون
بووه له خه لدی به رین و هه رام کردی
بیگرم و له گیرفانانی نیم بوخۆم ،لیم
گه راوه و یه ک به خۆ باسکانی گه زتم و
تازه زانیم حۆریه کانیش ددانیان هه یه و
له ژانی جیگا گه زتنی به رم هه لدا

Thomas K

ئاوا ھەلەيە:

گوتم:

- جوان سەرنج بدەن! (واتە ھەم دوو نووقتەي سەريەك و، ھەم بۆر، پىكەو ھەلەيە)

ئاوا درووستە:

گوتم: "جوان سرنج بدەن!"

ھەر ھەتەقەلەكانىش لە سەرەتاي ديالۆگەكان جيابكەنەو.

-ئاوا نا!

- ئاوا!

-- ئاواش ھەلەيە، دوو تەقەل (-) بۆ سەرەتاي ديالۆك درووست نيە. دەبى يەك تەقەل بى (-).

۸. لەزمانى كوردیدا دوو بزوين بەدواي يەكدا ھەلەيە. بۆ نموونە ئەم وشانە ھەلەن: كۆپرا، كۆوا، كۆي، كۆيم... ئاوا درووستن: [كۆپرا، كوا، كۆي، كۆيم...]

۹. ئاھيش ئاوا دەنووسرى: ئاھ، نەك ئاوا: اه [لە زمانى كوردیدا "تا" ئاوا نانوسرى: "ا". ئەو ھەش "ە" ئەيە، نەك ھى. ھى ئاوا دەنووسرى "ھ"]

۱۰. ئەم (;) نوقتە كۆمايە (خالبورە) بۆ تەختەكلىلى ئىنگلىسيە، نەك كوردى، زۆر كەس رەچاوى ناكات، لەكاتىكدا ئەم خالبەندىيانە زۆر گرنگن و دەبى زۆر گرنگيان بى بدەن.
- ئەم بۆر و خالبورانە ھەلەن: ؛ ،
- ئەمانە درووستن: ؛ ،

۱۱. تەكايە ھىماي سەرسوورمان و پرسىيار و نوقتەكانىش (خالەكانىش) بە سەرەتاي رستە نوپىەكانتانەو ھەنووسىنن. بۆ نموونە:
- من رۆيشم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)
- من رۆيشتم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)
- من برۆم؟ تۆ لىرەبى؟! (ئەو ھەلەيە)
- من برۆم؟ تۆ لىرەب؟! (ئەمە درووستە)

۱۲. ئەم خالانە و كۆمەلنىك خالى دىكە، كە ئەگەر تەنيا سەعاتىك كاتيان بۆ تەرخان بکەن و لە ئىنترنىتدا سىرچ بکەن، زۆر ھەلەي نووسىن و رېزمان و رېنوستان چارەسەر دەبى.

تەبىنى: ئەو كەسەي ئەم تايەتمەندىيە گشتىيانە رەچاو نەكات، لە چىرۆكەلەدا چىرۆكى بۆ بلاو ناکریتەو. ئەو خالانەش وا باس کران "سەلىقەيى و مەندەر اوردى" نىن بەلکۆو ياساى گشتىن و ھەك چۆن بۆ لىخورى ماشىن دەبى ياساكانى لىخورىن بزانىن و رەچاويان بکەين، بۆ نووسىنىش دەبى ئەو ياساiane بناسىن و، بۆ ئاسان خويندەنەو ھەي دەق (لىخورىنى دەق) لەلایەن خويندەرەو دەبى رەچاويان بکەين. بەو ھىوايەي نووسەرانی كوردیش ھەك ولاتان گرنگىي زياتر بە روالەت و پرستىژى كارەکانى خويان بدەن!

مۆسیقا و گۆرانیانیش رۆحیکیان تیدا
نه بوو!

کچیکى له پ و لاواز و کورته بالا، به
دهموچاویکی داشۆراو و نیگایه کی سارد،
له نیو حه شیمه تی بینه رانه وه هاته ده ری و
به ره و گوڤه نده که چوو و له ناوه راسته وه و
له نیوان دوو کچدا دهستی گرت. نه ته نیا
نیگای من، به لکوو هه موو نیگاگان به ره و
ئه و چوون! جلیکی سه وزی ساده ی
که مپهنگی له به ردا بوو. له جهسته دا وه ک
کچیکى دوازه سالان بوو، به لام به
پوو خساریدا دیار بوو که نزیک سی سال
ته مه نیه تی و کۆریا وه ته وه! چه ند چرکه ی
پیی نه چوو که کچه کان، هه ر دوو لای کچه
جل سه وزه که یان به ر دا و چوونه سه رچۆپی
و نه ختیکی پیکه وه پچه پچیان کرد!
یه کمجار، خه لکه که به نیگایان قسه یان
ده کرد، به لام دواتر پچه کردنه کان زۆرتر
ببوون! چه ند خوله کی پینه چوو که کچه
جل سه وزه که که وته بنی هه لپه رکیکه وه و
دهستی کیژۆله یه کی گرتبوو و به هه مان
حاله تی شیواو و تیکچوو، هه لده په ری. به
گوپی حه مه دا قیراندم: (ئه ری ئه و کچه
جل سه وزه کییه له ئاخروه وه دهستی
گرتوه؟)

لۆچ که وته ته ویلی و وه لامی دایه وه: (ئه و
فه قیره ناوی سرویه. داماره کوره...
بۆچی؟)

هاتم قسه بکه م، پیره ژنیکی گرده لانه به
په له له نیو حه شیمتدا ده رکه وت و به

- هیچی نییه باوان؛ ده لیم بزانه براژم
شازه بۆ ئه م برایه م.

- ده ی چاکه چاکه، ئافه ره م. هه ر له خۆم
جوانه. هه هه هه هه.

حه مه دووباره شانیکى لیدام و به
گویمه وه گو تی: (سه یری ئه و سمیل فشه
بکه پالی داوته ئه و دیواره وه و وه ک
کامپا دوو که ل ده داته ده ره وه!)

- کامه؟

- ئه ها کۆتیکى ئه مریکایى سه وزی
له به ره، لای راستمانه وه.

- ئه ها! ده ی ده ی!

- ئه و هه تیوه ی زۆله به و سمیله وه که
په شی کردوه، قون دانه ژنی لى
ده رناکات، سه یری هه مو یان ده کات.

- ده با سه یری بکات، چیی
ده ست ده که ویت؟

- هیچ وه لا! ئه و سه گبابه تیر ناخوات!
ژنه که ی خۆی قونیکى پیه یه، وا له ژیر
بالیدایه.

- هه هه هه هه هه هه؛ خوات بتگری بۆ قسه ت.

حه مه نه ختیکی پیکه نی و ماقی چۆپی
بووه وه. دهنگی ئۆرگ و گۆرانی، هه موو
خه لکی گونده که ی راکیشابوو
سه ربانه کان. کۆتاییه کانى په شه مه بوو،
به لام وه ک جارن، خه لک شه وقی هاتنی
نه ورۆزیان له دلدا نه بوو! پوو خساره کان
داشۆرابوون! نیگاگان مردبوون! ئه و

رووخساریکم کرد؛ به پیاو و پیره میرده وه،
به ژن و منداله وه، به کچ و دار و
دیواره وه...

کاتی خواردنی چیشتی نیوه پۆ بوو؛
پیاوه کان له مالی باوکی زاوادا
دانیشتبوون. همه له تهنیشتمه وه بوو که
پیم گوت: ((دهی ئیستا بۆمی بگپه وه.))

- خۆ تۆ زوو ئاوا نه بووی!

- چۆن نه بووم؟

- کهرانه لی ده خوړیت باه!

- دهی خۆت گوتت بۆت ده گپه مه وه!

- ده ته ویت لیره بیگپه مه وه و کهسیک
بیبسیت و شهر هه لگیرسیت و زهماوهن
بشیویت؟!

- نا، نا!

- دهی باش. با چیشته که مان بخوین،
ده پۆینه سه ر گابه ردی به رامبه ری ئاواپی
و بۆت ده گپه مه وه.

هیچم پی نیه گوت. ((به لام بۆچی شهر
هه لگیرسیت و زهماوهن بشیویت، نازانم!))

چیشتی نیوه پۆمان خوارد. کهسی وابوو
دوو جی و سی جی چیشتی به دزییه وه
هه لده گرت و له بهینی به کتردا
ده یانشارده وه، همه یش به بیانوی ئه وهی
من میوانی تایبه تی ئه وم، جیگه یه کی
خسته ئه و لای خۆیه وه! پچه یان بۆ یه کتر
ده کرد و پیده که نین. له گه ل همه به ره و
گابه ردی به رامبه ری ئاواپی پۆیشتن.

نیوچاو ترشاوییه وه به ره و سروه چوو و
دهستی کرده ژیر بالی سروه دا و له گه ل
خۆی رایکیشا و له نیو حه شیمه تدا نوقم
بووه وه! پچه پچه کان زۆرتتر بووه وه که
دهستی همه م گرت و له حه شیمه ته که
دوورم کرده وه. همه به سه رسوورمانه وه
گوتی: ((ئه وه چیه سوران؟! خۆ بالمت له
بندا ده رهینا!))

دهنگی ئۆرگه که که متر ببووه وه که گوتم:
((ئه و کچه کییه؟!))

همه چاویکی به هه لپه رکیکه وه بوو و
سه یریکی منی کرد و گوتی: ((سروه کچی
خوله ی مام سه عییه.))

- له وه گه ری. به من چی که کچی کییه!
ئه و پیره ژنه دایکی بوو؟

- ئه ری دایکی بوو.

- بۆ ئاوا به سووکی دهستی سروه ی گرت
و له گه ل خۆی بردی؟

- باسی سروه درێژه، دواتر بۆت
ده گپه مه وه.

- نا... هه ر ئیستا.

- به خوا برا که ری! وه لا تا جوان جوان
سه یری ئه و کچانه ی نه که م که هه لده پهرن،
قسه ی هیچت بۆ ناگپه مه وه.

بی ئه وه ی چاوه رپی قسه یه کی لیم بیت،
پووه نیو حه شیمه ته که چووه وه و خۆیشی
دهستی گرت بۆ هه لپه رکی! منیش به
هیوری نزیک بوومه وه و سه یری هه موو

- دهی به دەم رۆیشتنهوه بۆم بگێڕهوه.

- په لهت چیه ئهوه؟ هه مووت بۆ ده گێڕمهوه، نه ختیك خۆراگر به، زگم قورسه و ده تهویت هه ناسه یشم پێ بپریت؟ وینهی سروه بهردهوام له بهر چاومدا بوو: ده موچاویکی قویاو و ته نیا ماتیکیکی سووری دابوو و به پێچهوانه ی هه مووان، جلیکی کۆنه و زلی له بهردا بوو!

له سه ر گابهرد و به رامبهری گونده که پیکه وه دانیشتن. گونده که له په نجا خانوی گلی پیکهاتبوو، جریه ی چۆله که یش تیکه لی ئه م دیمه نانه ببوو. حه مه دهستی هه لپیکابوو که گوتی: ((ابزانم چوارده سالی پیش بوو، که شه رپکی ئازارده ر لیره هه لگیرسا. پاسگای ئه م ناوچه یه ر ژابوونه نیو ئاوی و ده ربه ده ر به دوی عومه ردا ده گه ران. نه یاندۆزییه وه، هه له اتبوو...))

سه رم سوور مابوو که قسه که یم پێ پچراند و گوتم: ((عومه ر کییه؟!))

حه مه نوقمی ئاوی ببوو که درێژه ی دایه وه: ((هه موو ئه م باسانه له و یوه دهستی پێکرد که سروه و دایکی له شار گه رانه وه...))

- دهی!

- سروه زگی دیته ئیش و ئه وهنده ئیشه که ی زۆر ده بیته که دایکی ده بیات بۆ شار و دوکتۆر به دایکی ده لیت که بۆچی وه ها خیرا کچیکی سێزده سالانیان داوه به شوو! دایکی سه ری سوور ده مینیت و به دوکتۆر ده لیت که سروه شووی نه کردووه! دوکتۆر هه ناسه یه ک هه لده کیشیت و ده لیت که سروه دوو گیانه!

ته زیک دای به ته وقی سه رمدا! حه مه درێژه ی دایه وه: ((من که زۆر مندال بووم و هیچم نه ده زانی، حه وت هه شت سالان بووم و له گه ل هاو رپیکانم هه ر له سه ر ئه م گابه رده یاریمان ده کرد که قیزه ی

سروه عه رز و

ئاسمانی گرته وه.

ئهو وینه یه م قه ت له

یاد ناچیت: سروه یان

له سه ر بانی ماله که ی

خویان خسته بووه پشتدا و

باوکی، بانگردینی ده هی نایه سه ر

زگی سروه دا تا کوو به چکه زۆله که ی

زگی بکوژیت. سروه ده یقیراند و

ده پارایه وه: (بابه گیان، بابه گیان... به خوا

ناویرم بلیم کێ وای کردووه، ئه گینا

هه مووتان ده کوژیت.) باوکیشی خوین

به رچاوی گرتبوو و ره شتییه که ی سه ری

داکه وتبوو و ده یقیراند: (پیم بلێ ئه ی

سه گباب، بزائم ئه و گه واده کییه ئاوا

ئابروو و شه ره فی بر دووم و ده سترێژی

به نامووسم کردووه... پیم بلێ حیزی

دهستپێدهکات و تا دهروڤن که عومەر بگرن، عومەر هەر پار ههلهاتبوو نهک ته مسال!

- ئای که ناخۆشه ئەم شتانه. ته واو تێکی دام.

- ناخۆشتر ئه وهیه که مندال بیت و هه موو ئەم شتانه به چاوی خۆت ببینیت. ئەمه تازه چاکه کهی نیویان بوو.

- بو؟ چی تر پرووی دا؟!

- دوای هه لاتنی عومەر، هاوسه ره کهی، واته خوشکی سروه، له سه ر بانى ماله کهی باوکیدا نه وتی خۆی پژاندا و تا فریای که وتن و کوژاندىانه وه، بوو به قه قنه س. سوړان! تا کو تاییه کهیم دی؛ تا کاتیک که تاویایه وه. جلیکی رهشی له به ردا بوو، هاواری ده کرد؛ (عومەر ده تسپی رمه دهستی خوا... خوا زه لیلت بکا... خوا له نیوت به ری... که ئاگره کهیشی به خۆیه وه نا، ده گیریا و هەر ده یقی راند؛ (عومەر بو وات لی کردین... خوا سووکی دونیا و قیامهتت بکا... خواااااا... خواااااا...) سوړان! هه موو ئەمانه م دی و هه موو ئەمانه م بیست.

- عومەر چی لی هات؟

- له و کاته وه که س هه والی لی نییه، خۆی ون کردوو ه. ئیستایش که ئیستایه، براکانی سروه بو ی ده گه رین.

- دوای چیا ن له سروه کرد؟

قه حبه... پیم بلێ ئەى ده له قوړ... سروه له ژیر دهستی باوکیدا بیهوش که وتبوو و چیدی نووزه ی ده رنه ده هات. باوکیشی پروو کابوو و له ناوه راستی بانه که دا دهستی هه لپی کابوو و چه پۆکی له خۆی ده دا و ده ینا لاند و به دهنگی به رز ده گیریا و جنیوی به هه موو خه لکی ئاوی ده دا؛ (ئەى گه وادینه! کام بی شه رفتان ئاواتان لی کردم؟ خراپیم بو کام گه وادتان بوو؟ ئەمه حه قی من نه بوو، تف له غیره تان... تف له شه ر هفتان... تف... تف...) به لام هه مووان ته نیا سه یریا ن ده کرد و چه پچ گو یی که پ ده کرد. سروه یش خو ینی هه لده هی نایه وه.)

چاوانی حه مه پری بوو له ئاو، منیش هه موو ئەو وینانه سه ر له نو ی له می شکمدا زیندوو ده بوونه وه. به هیوری گوتم: (ده ی دوای چی پرووی دا؟)

حه مه به ر ده وام نو قمی ئاوی بیوو، که تفی کی قورت دا و گو تی: (پوژی دوایی، سروه ی به ستبووه داری نیو حه وشه که یانه وه و ویستبووی تا پری کی پیوه بنیت و بیکوژیت که سروه هاواری کرد و گو تبووی که عومه ری زاویان وای لی کردوو ه...)

- عومه ری زاویان؟!

- ئەری... عومەر شووی خوشکی بوو. هەر که ناوی عومەر ده بات، ده یه وی ت فیشه کی پیوه بنیت، سه ر بازه کانی پاسگا ده رژه نیو حه وشه که یانه وه و تا پره که ی لی ده ستینن. شیوه ن و پوړۆیه کی نو ی له و ی

ئۆرگ دهيكوتا و ههلهپهركي گهرم بوو؛
سروهيش به جله سهوزه كه مړهنگه كهيه وه،
له سهريانه كهيانه وه و دوور له
هه شيمه ته كه، ماقى ره شبه له كه كه بيوو.

◆ بيهزاد قادري

- منداله كهيان ههر له زگيدا كوشت و
پييان داخست. ههر له سهره تاي شه وه
كيشه ي دهرووني بوو، ده لپن نيمچه شيت
بووه. ئيستايش به ته واوي سهرزوان
ده گريت. شه و نيه لپي نه دهن و هاواري
بهرز نه كه نه وه. خوژگه ههر نه و كات
ده مرد، ئيستا هه موو روژيكي مردنيكه
بوو.

📷 Enrique Ramos López

به نامر و ههروا

گوله جو:

ئاغای فارووقی به پێوه بهری ئیداره ی... کوتی: مه پراسمیکمان بۆ هاوکاران پیک هینابوو و له گهڵ کۆمه لیک بهرنامه ی جوراوجور، خۆویژیکیشمان بانگ کردبوو دوو به ندیان بۆ بلێ. پێشتر بانگمان کرد و ئهوی پێویست بوو پیمان کوت. کوتمان ئیداره یه و ده بی تۆزیک مولا حیزه بکه ی و باسی ئه و مه مک و شته له بهنده کانتدا مه هینه. کوتی نه خیر به لێ زور چاکه.

پوولیکیشمان دایه و رویشته. حیچی پێ نه چوو وه ژوور که وته وه! پووله که ی له سه ر میزه که دانا و کوتی: کاکه به خودا بی مه مک و شته که بۆم نای

به سته له ک:

نازانم کێ ئه وه مه وه پێش که وت، خودا غه زه بی لێ گری (!)، منیش نه غد چووم له مستی ده زگیرانم نا و ئیستاش له ماله خه زوورم، وه ک ده لێن، سه رم چاک هه لئایه:

چیشته نگاوی رۆژیک زه نگم بۆ ده زگیرانم لیدا کوتم ئه ری ئه وه کێ بوو؟ نه مناسی. کوتی: کێ؟! کوتم مه گه ر میوانه که تان نه هات؟ کوتی: نه وه لا، کام میوان؟! کوتم مالته به و کۆلانه ی ئیوه دا هاتم کابرایه کی سه رتاسی سوورکاره، دوو ساکی به ده سته وه بوو له مالی ئیوه ی ده پرسی! کوتی: ئه یرو! وه لا مالمان هیند شپرزیه خودا حافیز خودا حافیز.

ئیدی رانه وه سته بلیم... ته ق گووشیه که ی دانا!

ئهو پوژه ههتا نيوه پوڤيه كى درهنگ نه هاريان نه خواردبوو و ههر چاوهرپوانى كابرايه كى سهرتاسى سووركاره بوون به دوو ساكه وه له درگا بدا!

خيزه شينه:

مه لايه ك كاس و كهساس له قوژبنى مزگهوتى ستارى گرتبوو. قسه قوتيك كوتى ماموستا ئه وه بو وا سهرى عاسمانت لى وىك هاتوته وه؟! مه لا كوتى وه لا نوكرىكى توم ههيه دوو پوژه زه وادى خوداى له گهروو نه چوته خواري، ده مى له حيچ شتيك نه داوه و حيچ ناخوا. ده بى بيه م بو چه كيما. كابرا كوتى: ماموستا شتيك عهرز ده كه م ليم به ئيراد مه گره؛ ئه و پوولهي خوت بو له كوڤشى چه كيما ده كهى، حيچى ناوى، به من ده كهى ئه و مه نديلهى سه ر سه رت داگره و له سه ر سه رى ئاغازادهى دانى؛ به زه مانه ت و لات ده خوا!

نادر مسته فازاده - ره حيم خان:

سه رچاوهرى په ندى سه كتهى كرد و مرد!

كوپىك بابى ده مرى، ههر كهس ده چيته لاي بو سه ره خوڤشى و دلدا نه وه، داده نيشى و بوى ده گيرپيته وه كه چون نه خوڤش بووه و بردوويانه بو دوكتور و چه ند چه شنه ده رمانيان داوه تى و چوڤنى خواردوه و چاك ههر نه بوته وه و له ئاكام دا مردووه. كفن و دفن كرا و ناشتيان و هاتنه وه و له بهر ده رگاي مزگهوت راوه ستان؛ تا ئه و پرووداوهى ده گيراوه ده بوو كابرا بو نه هار و شاميش له وى بى. زه ره رىكى زورى لى كهوت. تا پوژىك براده رىكى بابى دى، كاتى باس ده كا، ده لى: تو ههر پيت ده كرى نه هار و شامان بدهى به خه لك! ئه و جار ههر كهس هات باسى كرد، له جيبى ئه و هه موو به يت و نه قله بلى: ههر سه كتهى كرد و مرد.

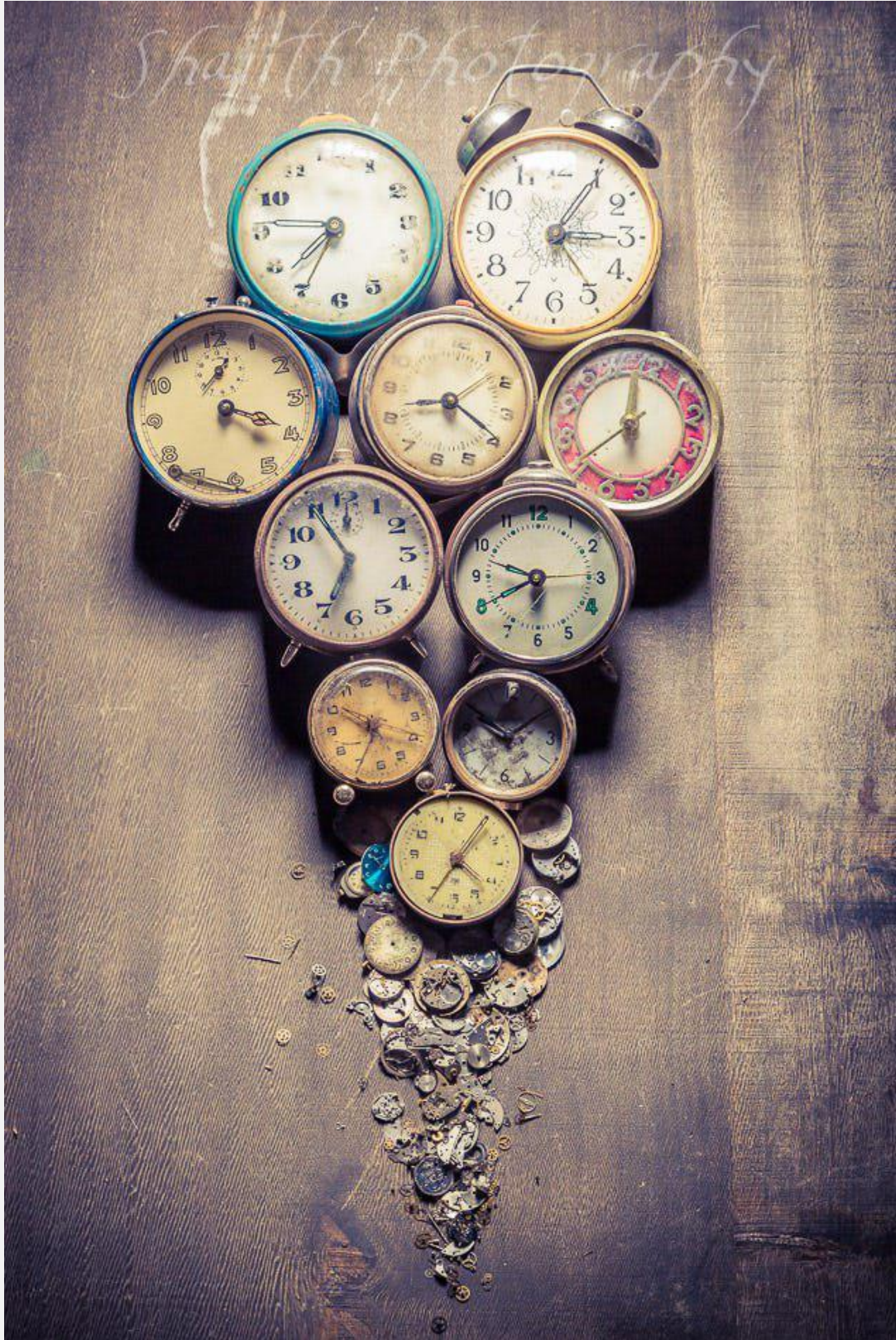
ئه و جار ههر كهس باسى كرد با خيرا ده يكوت: ههر سه كتهى كرد و مرد!

قسه نه ده ما و كابر اش هه لده ستا ده پوڤيشت

که مال په حمانی - پیرانشار:

حاجی سمایلی خزممان سالییک له زهنگیاوی ده بیته گاوان، مه رته ع و جی له وه پری زهنگیاویش داوینی کیوی زاواکیوه. ماله عه ولای وشتران، وشتریش په گه ل گاران ده خهن. مام حاجی فه قیر هه ر غافلا با وشتر وه سه ر شاخی ده که وتن و هه تا سه ر دوند گیر نه ده بوون، ئه ویش ده با هه موو ئیواران به ماندوویه تی له سه ر شاخی را هینا بانییه وه خواری. ئاخری به م کاره زور هیلاک ده بی و دیته کن با پیرم و ده لئ: به خوا چیترا ناچمه به ر گاران، دیم له گه ل ئیوه که شاوه رزی ده که م. با پیریشم ده لئ: وا مه که، گاران که بو تو چاکتره، مه له غان کیشان زور ناخوشه، شه نه کردن گه لیک سه خته و گیره ی گایان به راستی تاقت پروو کینه. حاجی سمایل به له سه ره خویی ده لئ: جا چانیه وشتری له گه ل نییه!

• سه رچاوه ی ستوونی "به تامی چیرۆک: کانالی تیلیگرامی "با قسه ی خوش ون نه بی"

📷 shaiith